

Pörinä Bladet

Waasa MC ry:n jäsenlehti
09.10.2011

3/2011
18. vuosikerta

**Kutsu Syyskokoukseen ja
AJOKAUDEN PÄÄTTÄJÄISIIN**

Waasa MC ry.

Levoninkatu 2

65200 Vaasa

Kokouskutsu

Syyskokous

Aika: lauantaina 29.10.2011 klo 18.00

Paikka: Ravintola HulluPullo, Kauppapuistikko 15

1. Kokouksen avaaminen
2. Päätösvaltaisuuden toteaminen
3. Järjestäytyminen
4. Esityslistan hyväksyminen
5. Valitaan johtokunta vuodelle 2012
6. Valitaan tilintarkastajat vuodelle 2012
7. Toimintasuunnitelma 2012
8. Päätetään jäsenmaksu vuodelle 2012
9. Muut asiat
10. Kokouksen päättäminen

Antti Jokelainen

Puheenjohtaja

Mihin se kesä meni?

Kesä meni taas vauhdilla! Toivottavasti kaikilla on paljon hienoja kokemuksia tien päältä talven varalle muisteltaviksi.

Waasa MC:n osalta kesän aikana on puuhailtu kaikkea pientä, tästä lyhyesti myöhemmin tässä lehdessä. Kaiken tekemisen lisäksi mainitsemisen arvoista on varmasti se, että Kerholaiset ovat taas ajaneet hyvälläkin menestyksellä rr-kisoissa kesän aikana.

Lokakuun 29. päivä vietämme taas ajokauden päättäjäisiä, jotka aloitamme sääntömääräisellä syyskokouksella. Tulkaahan kaikki paikalle valitsemaan uusi johtokunta ja vaikuttamaan ensi vuoden toimintasuunnitelmaan. Jos on hyviä ideoita yhteiseksi tekemiseksi tai vaikka reissukohteeksi, niin kannattaa avata suunsa, nyt on pitkä talvi aikaa puuhata ensi kesän juttujen kanssa. Johtokunta kaipailee uusia ideoita toiminnan kehittämiseksi.

Omalta osaltani tämä on näillä näkymin viimeinen Bladet tällä erää. Vuoden 2012 ensimmäinen Bladet ilmestyy sitten uuden tyyppin toimesta; se kenen, on vielä auki. (Vapaaehtoiset saavat ilmoittautua!)

Kiitos Pikku-Villelle mahtavasta matkakertomuksesta! Sai taas jälleen kerran nauraa tippa silmässä :D Kiitos myös Jykille ja Jakelle kuvista!

Ensi kesää odotellen... kelpaa meidän perheen kaksipyöräisten viettää talviunia uudessa tallissa :)

Aaka

Sääntömääräinen Syyskokous ja ajokauden päättäjäiset

29.10.2011 klo 18.00 Ravintola HulluPullossa

Ajokausi päätetään jo perinteeksi muodostuneella tavalla ravintola HulluPullossa lauantaina 29. lokakuuta klo 18.00 alkaen. Olethan ajoissa paikalla, jotta syyskokous saadaan vietyä asiallisesti läpi ja saadaan keskittyä olennaiseen!

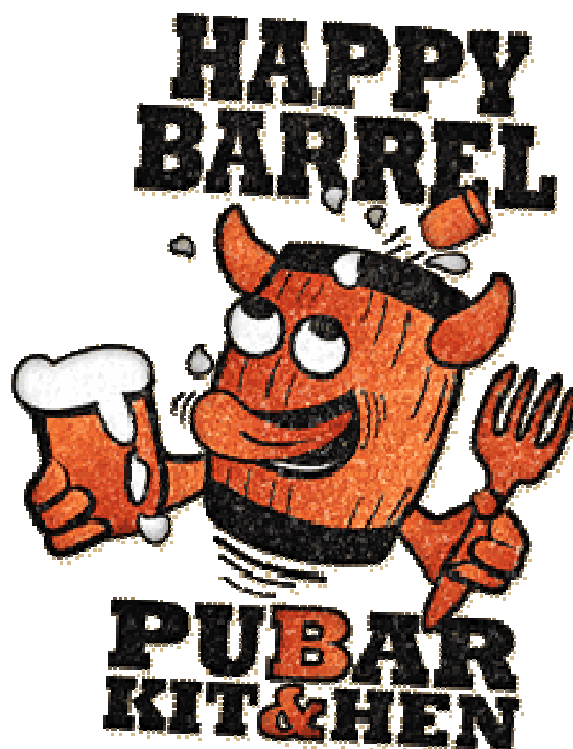
Alun virallisen kokouksen jälkeen jatketaan ILLAN VIETTOA HYVÄSSÄ SEURASSA ruuan ja juoman parissa. Iltahan on jäsenille ilmainen ja avecin saa mukaan kympillä. Hintaan sisältyy sisäänpääsy Pulloon (ja Waildiin) sekä ruuat. Avec-lipun voit maksaa paikanpäällä.

Sauna on myös lämpimänä ja halvat hinnat juomille klo 22.00 saakka. Otahan saunavarusteet (jos haluat sauna) ja iloista mieltä mukaan ja tule viettämään mukavat ajokauden päättäjäiset samanhenkisessä seurassa!

Kokouskutsu löytyy tämän lehden sivulta 2. Nähdään Pullossa!!

Jos johtokuntatyöskentely Waasa MC:ssä kiinnostaa, ota yhteyttä nykyiseen puheenjohtajaamme Jykiin puheenjohtaja@waasamc.fi ja kerro mielenkiinnostasi. Uusi johtokunta vuodelle 2012 valitaan syyskokouksessa.

Tarkoituksena on myös suunnitella uutta toimintaa vuodelle 2012, joten ehdotuksia ja ideoita otetaan ilolla vastaan!

Valmistamme yksilölliset Geelisolat Moottoripyöriin

**Satuloiden pehmustuksien muotoilut ja verhoilut
toivomusten mukaan. Sekä geelipehmusteiden
asennukset. Verhoilu satulaan soveltuvalla aidolla-
tai keinonahalla. Muutostyöt tehdään suoraan alku-
peräiseen satulaan.**

Meiltä myös moottoripyörien istuinlämmittimet.

www.ajomako.fi

**YM. ajoneuvoverhoilutyöt kaikenkat-
tavasti ammattitaidolla-**

-Autot. veneet, asuntoautot/vaunut...

AjoMaKo
Ajoneuvoverhoamo

Puh. 044 561 6511

Hallintie 18, Laihia

Kevät - Kesä - Syksy 2011

Viime Bladetin jälkeen on ehtinyt tapahtua vaikka mitä. Tässä vähän muisteluja siitä, mitä kerholaiset ovat puuhailleet kevään, kesän ja alkusyksyn aikana on tehty...

Vappuajo 1.5.2011

Vapunpäivän perinteinen ajelu sujui tänä vuonna jälleen kylmissä merkeissä, tosin keli oli kyllä viime vuotista parempi. Vappuajoon oli uskaltanut huikeat lähes 500 moottoripyörää. Puheenjohtajamme Jykin johdolla letka ajeli taas perinteisesti Vähäänkyröön.

(Kuva: Jake Mäki-Ista)

Waasa MC:n avoimet ovet 2.6.2011

Jokusen väli vuoden jälkeen kerholla järjestettiin taas kesäkuun alussa, helatorstaina, avoimien ovien päivä. Tällä kertaa ohjelmaa oli suunnattu perheen pienimmillekin ja paavo pesusienet ja moottoripyöräaiheinen muoviluvahataiteilu saavuttivatkin suuren suosion. Avoimien ovien päivänä oli helppo tulla tutustumaan kerhomme toimintaan tai tuoda vaimo katsomaan, missä sitä torstai-illat tulee luuhattua.

Se kauan hehkutettu MÖKKIREISSU

Monta vuotta siitä puhuttiin ja vihdoinkin kesällä 2011 toteutettiin: nimittäin Waasa MC:n mökkireissu. Allekirjoittaneelle ei ole juurikaan tuosta mukavasta reissusta tietoa herunut, mutta sen tiedän, että reissu toteutettiin 2.-3.7. Tastulan Lomakylässä Kaustisilla. Lomakylä sijaitsee aivan Kemoran moottoriradan läheisyydessä ja Kemorassa ajettiin tuona viikonloppuna Road racing SM-osakilpailu, jossa oli myös kerhon omaa porukkaa ajamassa. Ensi kesän reissua odotellessa ;)

Syyssiivous

Lauantaina 24.9. siivottiin kerho talkoovoimin talvea varten. Kiitokset ahkeralle talkooporukalle! Nyt kun kerhotilat ovat siistit, koitetaan pitää järjestys yllä ja siivotaan kaikki aina omat jälkemme!

Kerho on nyt siis valmis ottamaan vastaan pyöriä talvisäilytykseen. Talvisäilytyksen hinta on 100 euroa / pyörä ja mutta kaikki paikat on jo varattuna. Jos sinulla ei ole avainta, voit tuoda pyöräsi torstaisin klo 19.00 alkaen tai muina aikoina ottaa yhteyttä johtokunnan jäseniin.

Ohjeet talvisäilyttäjille löytyvät takasivulta!

Lisäksi kerholaisten toimesta on valloitettu usempikin maa kumirenkailla kesälomareissuilla ja pidetty kerhon lippua korkealla erinäisissä kokoontumisajoissa pitkin Suomen (ja kuten lehden reissujutusta voi päätellä) myös Viron maita.

Kerhon työkalu- ym. kapasiteettia on myös täydennetty ja kerholta löytyykin nykyään muun muassa NOSTOPÖYTÄ. Jos tarpeita uusille työkaluille tai vastaaville ilmenee niin olkaahan yhteydessä johtokunnan työkaluista vastaaviin eli Marko "Haappis" Haapamäkeen tai Sami Järvimäkeen.

Tämä tarina on täysin fiktiivinen ja yhtymäkohdat todellisuuteen sattumia. Mitään tarinan tapahtumista ei siis oikeasti tapahtunut, tai jos tapahtuikin, niin tapahtumat sijoittuivat suljetulle alueelle ja kaikki tapahtumiin osallistujat käyttivät kondomia.

Eesti 2011

Johdatus illan elokuvaan...

Jo viimeisten keväthankien sulaessa kolmen tarinan päähenkilön päässä alkoi liikkua ajatus liittymisestä seurueeseen, joka aikoi pyörähtää kesän aikana Vironmaalla aiheuttamassa pahennusta. Kutsutaan näitä kuvitteellisia kavereita, jotka haluavat pysyä nimettöminä, jäsen S:ksi, jäsen V:ksi ja jäsen PJ:ksi. Sunnuntaisten päiväkahvien aikana kävi myös ilmi, että myös jäsen J oli aikonut lähteä reissuun mukaan. Jäsen J tulisi viettämään reissussa viikon, muiden tyytyessä pidennettyyn viikonloppuun. Näin ollen tarinassamme on 4 kuvitteellista sankaria, kuvitteellisesta kaupungista nimeltä Vaasa. Rehellisesti sanoen jäsenellä V, johon allekirjoittanut eniten samaistuu, ei ollut taaskaan v***nkaan vertaa käsitystä, mihin sitä taas tuli lupauduttua. Mutta rohkein mielin kohti uutta seikkailua oli lähdettävä.

Kesän kuluessa reissuun valmistauduttiin eri tavoin. Jäsen J muun muassa kävi ostamassa moottoripyörän, koska hänen käsityksensä mukaan sellaisen omistajana on vaan "niin paljon helpompaa" lähteä moottoripyöräreissuun. Jäsen PJ ja jäsen V, harjoittelivat tulevaa reissua varten yhtenä kesäisen viikonloppuna sitomalla koko maallisen omaisuuden ja suuntaamalla Suomen suurimpana kokoontumisajona mainostettuun Kokko Treffeniin, Himangalle. Tähän väliin täytyy todeta että edelliskesistä viisastuneena allekirjoittanut, ei kun siis jäsen V, ei enää hankkinutkaan halvimpia mahdollisia kuormaliinoja. Ehei, tänä vuonna Jäsen V päätti panostaa moottoripyöräilyyn 45 prosenttia viime vuotta enemmän ja euron sidontahihnojen sijaa matkaan tarttui kaksi 1,45 euroa maksavaa hihnaa. Kyllä laadusta kannattaa maksaa. Jäsen PJ:hän luotti tässä vaiheessa edelleen

useamman vuoden palvelleeseen, noin kilometrin mittaiseen hihnaan. Sillähän saa kätevästi sidottua matkarullan, retkituolin, auton peräkärryn vararenkaan ja koko anopin olohuoneen rokokoo-henkisen sohvakaluston pyörän selkään, jos siltä sattuu tuntumaan.

Niin, ja asiaan... Eli kuten mainittua kaksi pelotonta tarinamme sankaria päättivät kokeilla perseen kestävyyttä jo kesäkuussa, vähän lyhyemmällä reissulla Himangalle. Ja koska tuollainen n. 150 kilsaa per sivu kuulosti etukäteen aika nössöltä, tarinamme sankarit päättivät tarttua vanhan opiskelija tuttunsa tarjoukseen ja suunnitelma täydentyi 300 kilometrin lauantaisiirtymisellä Himangalta Parkanon kupeeseen, Mustajärven luonnonkauniisiin mökkimaisemiin. Ja sitten, kesäisenä perjantai-iltapäivänä, ei muutakuin tavarat kyytiin ja menoksi.

Matka Himangalle sujui suurin piirtein ongelmitta, mitä nyt reilu kolmenkymmenen asteen helle sai hiukan epäilemään kokomustan ajoasun tarkoituksenmukaisuutta. Himangalle päästiin siis noin 6 kiloa nestettä hionneena, eipä muuta kuin teltta pystyyn (siis sellainen oikea teltta missä nukutaan, ei mitään kielikuvia vielä tässä vaiheessa) ja lähikauppaan ostamaan korvaavaa nesteytystä. Kauppareissulla päätimme, eikun tarinamme sankarit (äh, v***u olkoot), pysähtyä paikalliselle tienvarsigrillille suolapalalle, ikään kuin varmistamaan että illalla on varmasti ”luonnollinen jano,” eikä nesteytystä tarvitse väkisin kiskoa. Täytyy kyllä todeta että paikkaa voi suositella hyvällä omalla tunnolla kaikille kulkijoille. Nälkä lähti ja jano yltyi entisestään.

No nestevarastontäydennysaineeksi löytyi lähimarketista kiitettävä valikoima ja kaksi satunnaista matkaajaa palasi leirintäalueelle, missä tapahtuikin iloinen jälleennäkeminen rakkaiden (ei homolla tavalla) kanssamotoristien kanssa. Eräs saman teltta-alueen jäsenistä päätti viihdyttää kokoontumisajoväkeä improvisoidulla huoltonäytöksellä, kun erään tietynmerkinen moottoripyörä (ei ruveta mitään merkkejä mollaamaan, mutta merkki alkaa S:llä, loppuu I:hin ja keskeltä löytyy Z, K ja kaks U:ta) päätti antautua leirintäalueen portilla. Parin asiantuntevan korjaajan ja parinkymmenen v***uilevan sivustakatsojan suosiollisella avustuksella viaksi paikannettiin polttoaineen mittarin sähkökytkentä, joka poltti pensapumpun sulaketta. Onneksi allekirjoittaneen, toista japanilaismerkkiä (alkaa Y:llä, loppuu A:han, keskeltä löytyy M, H ja kaks A:ta lisää) edustavasta, pyörästä löytyi monta

kappaletta hyviä tarpeettomia varasulakkeita, joiden avulla saatiin ryhmämatkalaisen pyörä heräämään henkiin ja omistajan kera kohti lähimarketin nesteytysvarastontäydennysainehyllyä.

Ja iltahan kokoontumisajoissa sujui rauhallisesti, nuotiolla kitaraa soitellen ja virsiä laulellen. Kaikki muunlaiset puheet kyseisestä illasta ovat tuulesta temmattuja. Ainut hankaluutta aiheuttava tekijä oli Himangalla paikallisesti esiintyvä puulaji, josta tehty penkit ovat niin liukkaita, ettei allekirjoittanut pysynyt niissä enää loppuillasta istumaan luisumatta joko etu tai takakautta kohti äiti maata. No, kesähän on nurmikkopiknikkien aikaa ja silloinhan kuuluu istuskella nurmikolla ja sitä rataa...

Aamun valjettua jäsenet V ja PJ päättivät pulahtaa aamukylpyyn Himangan läpi virtaavaan purohaseeseen, järjestäjien tarjoama aamupala nassuun, kamat kasaan ja nokka kohti etelää. Kaikille teille, jotka ette ole kokoontumisajoissa olleet, tiedoksi että siellä aamu koittaa siinä vaiheessa kun kuljettajat ovat ajokunnossa, eli puhaltavat nollat. Tuona kesäisenä lauantaipäivänä Himangalla, aamu siis koitti tarinamme sankareille vähän klo 17.00 jälkeen Suomen valtakunnan virallista aikaa. Onneksi lämpötila helli väsyneitä matkaajia ja auringossa olleen moottoripyörän lämpömittari näytti 36 asteen lämpötilaa. Ja eikun ne he***tin mustat ajokamat niskaan ja kohti Parkanoa.

No satunnaiset vatkaajat pääsivät kuitenkin kunnialla Parkanoon, vaikka Mokia merkinen navigaattori ajattikin naapurimökin pihan läpi ja mökkireissu meni mukavasti aidossa savusaunassa saunoessa. Sunnuntain kotimatalla jäsen PJ ratkaisi pallihikiongelman innovatiivisesti ajamalla ukkoskuuroon miehekkäästi ajohousujen sepalus auki ja muutenkin matkalaiset keräsivät arvokasta kokemusta, miltä pyörää tuntuu ajaa silloin kun päänsisäisen ajatuksenjuoksun ääni muistuttaa erehdyttävästi betonimyllyn kolinaa. Taas yksi luku kokemusten kirjaan (ei edelleenkään homolla tavalla).

Ja asiaan...

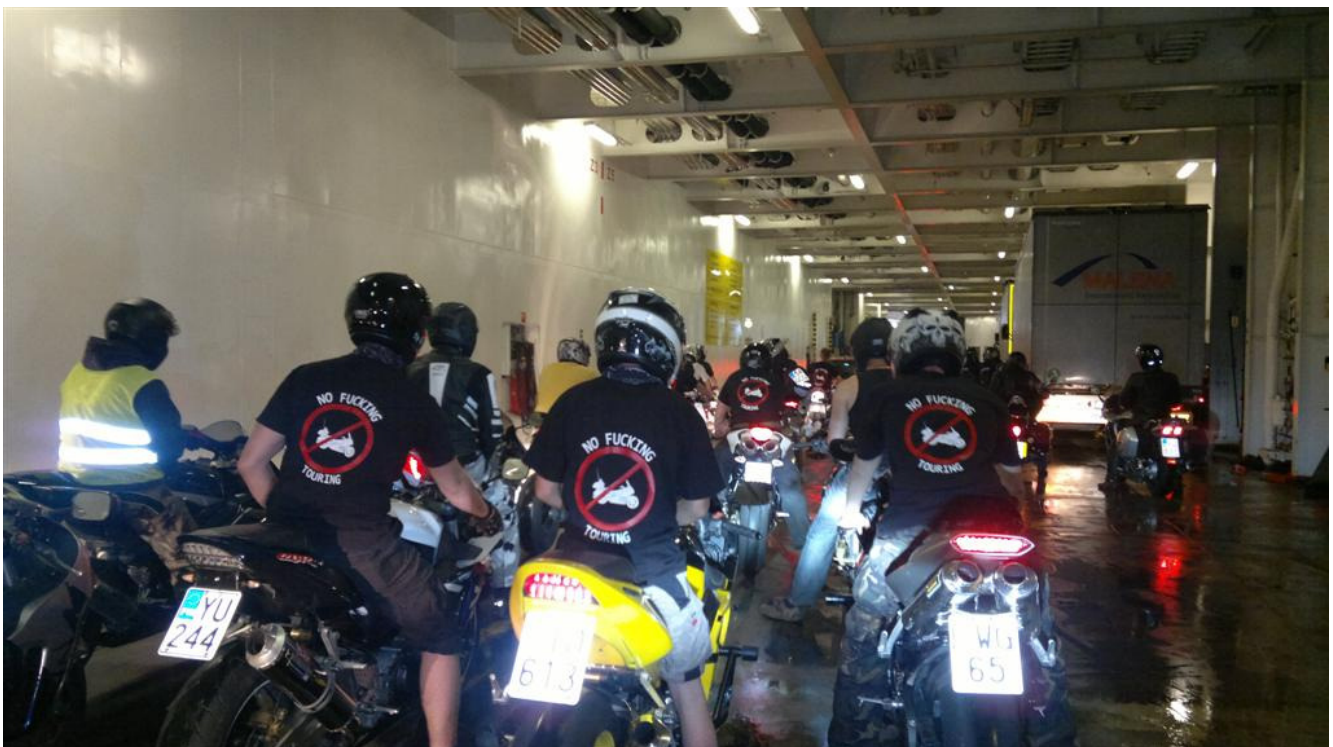

Kun Heinäkuu koitti aurinkoisine päivineen, rytmiryhmämme jäsenet olivat siis huippukunnossa ja valmiita kiperiinkin koitoksiin. Strategiana oli ajella Vaasasta torstai-iltana Helsinkiin, yöpyä jäsen J:n järjestämässä majoituksessa ja suunnata perjantaiaamuna noin neljäkymmenen muun motoristin kanssa lautalla kohti Viroa. Jäsen J:n pitäessä majoitusta yllä jo valmiiksi Helsingissä, jäsenet V, S ja PJ

suuntasivat kohti Helsinkiä. Siis heti kun saatiin jäsen S:n lokkiterroirin yllättämä kypärä kuosiin, kaikille jäsenille rekisteriotteet mukaan ja muut pikku viilaukset, jotka kuuluvat lähdön jännittäviin hetkiin. Eli matkaan päästiin muutama tovi alkuperäisestä aikataulusta jäljessä, mutta eihän matkalaisilla mikään kiire alun perinkään ollut. Joten matkaa taitettiin reippaalla matkanopeudella ja matka-ajan sopiva pituus varmistettiin hengaamalla lähestulkoon yhtä monta minuuttia huoltoasemilla kuin pyörän selässä. Oli muuten viimeinen kerta kun allekirjoittanut varmistaa kaikkien valojen toimivuuden ennen reissuun lähtöä. Koskaan ennen en ollut sitä tehnyt ja nyt kun sen tein, niin mikä oli lopputulos? Oikean takavilkun lamppu paskana Kauhajoella ja uuttahan ei sitten saa mistään. Eli hukkaan meni nekin kaksi minuuttia elämästä, mitkä käytin valojen tarkistamiseen.

No, n. 450 kilometriä myöhemmin saavuimme jäsen J:n järjestämän majoituksen pihalle siellä ”isolla kirkonkylällä.” Majoituksen pihalla ollut moottoripyöräparkki näytti ensi vilkaisulla täydeltä, mutta vähän luovaa nurmikoiden hyväksikäyttöä ja avot! Kyllähän sinne kolme pyörää lisää meni ilman suurempia ongelmia. Ilta meni saunoessa ja tulevaa fiilistellessä. Jäsen J oli järjestänyt asiaan kuuluvan herätyksen ja vähän ennen kahdeksaan havahduimme Klamydian ”Vaasalaiset on homeperseitä” sulosäveliin.

Matka kohti satamaa alkoi luonnollisesti ajamalla vähän matkaa satamasta poispäin. Neljän motoristin seurueemme kävi tutustumassa paikallisten hurjapäiden vanhassa navetassa sijaitsevaan talliin, jonka jälkeen jatkoimme matkaa kohti satamaan hieman kasvaneella kokoonpanolla. Ajokeli oli mahtava, mitä nyt muutama paikallinen sumu häytti näkyvyyttä. Haisee muuten tuo pääkaupunkiseudulla esiintyvä sumu yllättävän paljon palaneelta kumilta. Johtuu varmaan niistä ilmansaasteista...

Pian satamaan saavuttuamme joukkomme kasvoi noin 50 henkiseksi. Sellainen porukka ahdettuna punavalkoiseen laivaan on suhteellisen komea näky. Ja uteliaille tiedoksi että kyseisen laivayhtiön valintaan vaikutti vanha laihialainen sananlasku: Halpa hyvä, ilmainen paras. Eli matka Suomenlahden yli kesti siis tunnin pitempään kuin muilla laivayhtiöillä, mutta kyllähän se aika kuluu samanhenkisessä seurassa. Ei muuta kuin laivan baariin nauttimaan yhtä. Ja tällä kertaa ihan kirjaimellisesti yhtä, sillä Virossa vaaniva nollaraja ei tarinoiden mukaan armoa anneta. Joten parempi jättää yhteen, itse kun ei kuulu siihen ”kemiallisten ihmeiden” -kategoriaan mihin ruotsinlaivoja suosivat rekkamiehet

kuuluvat: Viinaa imetään minkä ehditään laivan baarissa neljään asti yöllä ja aamukahdeksalta ajetaan rekka selvin päin laivasta ulos.

Tallinnaan saavuttuamme päätimme ensin pysähtyä huoltoasemalla täyttämässä tankit halvalla Viron menovedellä ja pistäytyä sen jälkeen paikallisessa marketissa hakemassa täytettä kuskeille, myös nestemäisessä muodossa. Pakollisten tankkausten jälkeen päätimme jatkaa suunnitelman mukaisesti yhdessä ryhmässä kaupungin reunamille, mistä eteenpäin meille oli järjestetty opastus paikallisten toimesta. Toki osa eteläisen suomenmaan motoristipojista varmisti tämänkin suunnitelman vituilleen menon kääntymällä heti ensimmäisestä mahdollisesta risteyksestä väärään suuntaan. Toverihengen mukaisesti heitä ei tietenkään jääty odottelemaan, vaan matka jatkui kohti itäistä Eestinmaata.

Joten hieman pienentynyt marssijoukkomme jatkoi siis matkaansa paikallisen motoristin johdatuksessa kohti itää. Alkuperäinen suunnitelma oli, että paikallistuntemuksella meille järjestäytyisi hieman pääväylältä sivussa oleva ruokailupaikka. No, yllättäen letka jälleen hieman venähti ja kun tuli aika siirtyä isolta tieltä sivuun Vaasan ryhmän jäsenet PJ, S ja V jäivät merkkamaan risteystä, koska takana oli tulossa vielä muutama motoristi. Kahden perässä tulleen saavuttua jatkoimme viiden pyörän joukkona matkaa ja kuten fiksuimmat varmaan jo arvasivatkin, tapahtui jälleen armeijan pilkkoutuminen pienempiin osastoihin. No, aikamme ajeltuamme päätimme pysähtyä soittamaan muille. Puhelun jälkeen totesimme olevamme noin 50 kilometriä muita edellä, joten päätimme hakeutua takaisin päätielle ja etsiä hyvän tievarsiruokalan. Valintaan saattoi myös vaikuttaa syttyneet polttoainevalot, mutta ei merkittävästi.

Viiden hengen ryhmämme onnistui löytämään bensa-aseman, josta paikallisten avustuksella suunnattiin vähän matkan päässä sijaitsevaan tienvarsiruokalaan. Paikallisuokkaa odotellessa näimme tutun motoristijoukon tiellä. Kyseessä olivat siis matkatoverimme, jotka olimme ”hukanneet” jo Tallinnassa. Iloisen jälleennäkemisen ja täyntynein vatsoin jatkoimme matkaa kohti määränpäättä. Pysähtyessämme viimeiselle kaupalle ennen määränpäättä, muutkin seurueemme jäsenet saavuttivat seurueemme, joten loppujen lopuksi saavuimme määränpäähän alkuperäisen suunnitelman mukaan yhtenä letkana. Pitkä matka palkittiinkin melkoisella näyllä: Soratien päässä löytyi 2.5 kilometriä tasaista suoraa, keskellä metsää. Siellä on lapsellisen motoristien hyvä harrastaa, mitä nyt sitten jokainen haluaakin harrastaa...

Seuraava 48 tuntia sujuikin sitten Viron luontoon tutustuessa. Kauniissa kesäisessä luontoilmassa rajoitinlintu lauloi, hyvin paikallisia kuminhajuisia sumuja esiintyi siellä täällä, paikallisia herkkuja syötiin ja juotiin, paikallisia nähtävyyksiä (tipusia/pyöriä) bongattiin ja erikoisia näytöksiä ihmeteltiin. Paikalliset olivat järjestäneet mukiinmenevää virallista ohjelmaa, mutta mieleenpainuvimmat esitykset tapahtuivat muualla kuin virallisen ohjelman puitteissa. Osaa ei pysty unohtamaan, vaikka kuinka haluaisi. Esimerkkinä voidaan mainita vaikka performanssi siitä miten lammasta pannaan rajoitinta vastaan (älkääkä v***u kysykö enempää, omaa mielenterveyttänne ajatellen). Viikonlopun aikana tehdyssä empiirisessä tutkimuksessa havaittiin myös että motonetistä ostetut muutaman euron retkijakkarat eivät kestä ”rentoutuneen” motoristin vauhdikasta istuutumista. Onneksi järjestäjä oli järjestänyt jätehuollon mallikkaasti ja retkijakkara päätettiin lahjoittaa koekappaleeksi kyseisen jätehuoltoprosessin testaamiseen.

Jossain vaiheessa sunnuntaita koitti kuitenkin hetki, jolloin lähtö kotimatkalta oli tosiasia kolmelle tarinamme sankarille. Edelleen sama musta ajopuku, vajaan kolmenkymmenen asteen helteet ja pään sisällä tasaisella rytmillä jauhava tuplabasso tekivät kotimatkan ensimmäisestä osasta matkan, jonka muistaa varmaan kauan. No, onneksi laivan käytävällä nukutut 15 minuuttia herättivät motoristin uuteen elämään. Lisäksi jäsenen PJ, tarinan alussakin mainittu noin kilometrin mittainen, sidontaliina järjesti ylimääräisen pysähdyksen Hämeenlinnassa. Kaivettuamme liinaa ketjun ja rattaiden välistä vajaa puolituntia, matka jatkui kohti Tamperetta.

Tampereella jäsen PJ päätti luovuttaa ja majoittua ”siskonpetille” seuraavaksi yöksi. Koska kello oli vasta kymmenen illalla ja allekirjoittaneella alkoi olla jo ihan ajonkuntoinen fiilis, jäsenet S ja V jatkoivat matkaa kohti Vaasaa. Sitäkään matkaa ei voinut ihan suorinta tietä ajaa, koska jäsen S löysi Jalasjärven ABC:ltä niin hienot aurinkolasit että niitä oli pakko lähteä Seinäjoen tangomarkkinoille esittelemään. Vahinko vaan että Seinäjoelle päästyään ryhmämatkaajamme totesivat olevansa reilut 24 tuntia myöhässä ja menon jo ”hieman hiipuneen.” Oli siellä sentään yksi autoilija liikenteessä, ettei tarvinnut ihan yksin Seinäjoen ”pillurinkiä” kiertää...

Loppujen lopuksi sankarimme selvisivät siis tarinasta hengissä. Vahinko vaan että tarina on kuvitteellinen, kuten alussa mainittiin. Jos kuvatonlaiset kinkerit joskus oikeasti järjestetään, suosittelen lämpimästi niihin osallistumista. Ja tietenkin varustautuneena riittävällä määrällä kumeja.

Näihin kuviin ja tunnelmiin,

Huutoniemien Runkke ”keulii kahvasta vatkaamalla” West.

TULEVAA TOIMINTAA...

LOKAKUU 2011

Syyskokous ja ajokaudenpäättäjäiset 29.10.

MARRAS-JOULUKUU 2011

Kerhon pikkujouluja tullaan taas viettämään ennen joulua. Päivää ei ole vielä päätetty, mutta paikkana tulee olemaan omat kerhotilat Palosaarella. Aiheesta ilmoitellaan sähköpostitse, kerhon nettisivuilla sekä Waasa MC:n facebook-ryhmässä.

TAMMIKUU 2012

Seuraava Bladet ilmestyy ja jäsenmaksut saapuvat.

HELMIKUU 2012

2.-5.2.2012 MP-messut Helsingissä. Tänä vuonna saatiin kimppabussi täyteen, joten melko varmasti voidaan taas luvata kyytiä messuille.. Tästäkin myöhemmin lisää infoa sähköpostitse!

Ja muistattehan kokoontumiset aina torstaisin klo 19.00 kerholla

Pullaa ja kahvia tarjolla.

Tervetuloa paikalle ja tuokaa kaverinnekin tutustumaan kerhon toimintaan!

MISSING

Kateissa Lindstrands-kuoritakki

eli takki, jollaisia kerholaiset kimpassa hankkivat joitakin vuosia sitten..

Jos olet nähnyt jossain pyörimässä ylimääräistä takkia tai sinulle on ilmestynyt ylimääräinen takki niin olethan yhteydessä suoraan takin hukanneeseen Jykiin...

Ohjeet kerholla pyöränsä talven yli säilyttäjille

Kaikille talvisäilyttäjille postitetaan lasku SÄHKÖPOSTILLA myöhemmin. Tässä kuitenkin muutama muistettava asia säilyttäjille:

- Onhan kerholle ilmoittamasi sähköpostiosoite edelleen toimiva?
- Tyhjennä tankki. Kerholta löytyy siihen tarvittava pumppu.
- Hanki vakuutus pyörällesi (kerho ei voi korvata mitään vahingon sattuessa)
- Käännä pyöräsi peilit sisään tai ota ne irti. Näin säästetään paljon tilaa.
- Muistathan merkitä talvisäilytyslistaan ruuvaatko vai et. Näin saadaan pyörät järjestettyä niin, että ruuvaamattomat pyörät pysyvät hyvässä kunnossa ja poissa tieltä.
- Älä jätä sivulaukkuja paikalleen äläkä laita pyörääsi ohjauslukkoon, hälytintä päälle tai muuta. Sitä saatetaan joutua siirtelemään talven aikana.
- Älä tuo kerholle kesärenkaita, talvirenkaita, pihakeinua, Fordin osia tai muita vastaavia esineitä jotka eivät liity mitenkään moottoripyörän talvisäilytykseen. NE MYYDÄÄN HUUTO.NETISSÄ PILKKAHINTAAN KERHON EDUKSI :)